

Нюр

2
2019

Уллу Хорламны 72- жыллыгына аталып, Каспийск шахарда Совет Союзну Жигити М.Гаджиев атлы тенгизчилик школда, Шимал Кавказда жаш кадетлени жыйылыулары болганды. Ол санда Къабарты-Малкъарны Бабугентдеги кадет школунда окъугъан жашла да бар эдиле. Аладан бир къауумун кѳресиз.

6+

ISSN 0207 - 6543

*Хурметли Акъсакъалла, сыйлы Ыннала жаш тёлюге айтхан
адеп-къылыкъ жорукъланы басмалай туругъа дейбиз.
«Нюрню» анга аталгъан бетин Къарачайда, Малкъарда да
уллу сыйы жюрюген Сыйлы Тамата, Устаз
КАППУШЛАНЫ ШАГЪАБАНЫ сёзю бла башлайбыз.*

Адеплик жорукълары

- ❖ Къайда болсанг да, къайда айлансанг да, эсингде тут: сен бұрундан келген сыйлы, намыслы Къарачай-Малкъар халкъны туудугъуса. Ол себепден сени эркинлигинг жокъду ушагъысыз иш этерге.
- ❖ «Къарачай-Малкъар» деген сёз – ол миллетибизни атыды.
- ❖ Бизни миллетни адамы не заманда да Аллахха баш уруучу, адамгъа хурмет этиучу, ариу ниетли, таза ниетли болгъанды.
- ❖ Кёп ёмюрледен бери келген, сыйлы ата-бабаларыбыз салгъан ызны, ала сайлагъан жолну къаты тутуп, адамлыгъын, миллетлигин, жашау жоругъун алай бла сакълай келгенди.
- ❖ Диннге, сюек саулукъгъа, адеп-намысха, билимге, жашау болумгъа уллу магъана бергенди, тыш адамланы, башха халкъланы арасында сыйларын алай бла бийикде тутхандыла. Биз да ата-бабаларыбызгъа ушаргъа керекбиз.
- ❖ Халкъыбыз тенгликни, къарындашлыкъны къаты тутханды. Тенгин, халкъын, кыралын бир заманда да сатмагъанды, аллай тюбеген болса уа, аны бедиши аны юсюнден бир заманда да кетмегенди.
- ❖ Акъылы, билими, ётгюрлюгю болгъанла саналгъандыла ёмюрден бери да бек сыйлылагъа. Халкъ башчылагъа да ала сайлана келгендиле.
- ❖ Ата-бабасын жети атагъа дери билирге, анга кёре жашаргъа – ол кимге да борч болгъанды: аллай адамны акъылы-эси, къан-жан тазалыгъы сакъланнганды, сыйы-намысы да аны бек жюрюгенди. Аллай адам, къаны бузулмай, саулукълу, даммырлы, акъыллы да болады.

***Багъалы окъуучула! Аппаларыгъыз, Ынналарыгъыз айтхан
адеп-къылыкъ жорукъланы жазып жиберигиз, атларын,
жыл санларын белгилеп. Сакълайбыз.***

«НЮР»

2019 – КЯЗИМНИ ЖЫЛЫ

Тамам 90 жыл мындан алгъа, 1929 жылда, Кязим Бызынгы элинде школчула бла тубешген эди. Ол тубешиуде Кязим окъууну къаллай уллу магъанасы болгъанын айтханды. Окъуучула, Кязимни багъалап, боюнуна да кызыл галстук тагъып, пионерге аладыла. Ол заманда Кязим окъуучулагъа назму бла селешеди. «Пионерлеге» деген назмусу алай бла жаратылады. Окъуучула ол назмуну дефтерлерине жазып аладыла. Назмуда ол «жаш негерле – пионерле» деген сёз алай сейир, алай хычыуун керюннген эди алагъа, келден билгенден башха амал къалдырмай!

Назму, окъуу китаплагъа тюшгюнчю окъуна, окъугъанла, окъутханла да бири биринден кечюре, башха элlege, школлагъа да кенг жайылады. Бизни ата-аналарыбызда, аппаларыбызда, ынналарыбызда да бу назмуну келден билмегени жокъ эди,

Handwritten signature in black ink.

къалай бла десегиз, назму школлада окъулуп, келден билинир назмуладан эди да.

Бусагъатда «пионер» деген сёз уллу жюрюмей эсе да, Кязимни назмусу уа магъанасын аз да тас этмегенди.

Пионерлеге

*Энтта айтама, жаш негерле,
Тынгылагъыз, пионерле!
Болугъуз сиз жигит эрле.
Эркиндиле окъур жерле.*

*Хайда, хайда, эришигиз,
Бир бирни ариу керюшюгюз,
Ахшы болуп хар ишигиз,
Муратлагъа жетишигиз!*

*Къадалыгъыз, кюрешигиз,
Къармашыгъыз, бирлешигиз.
Билим болсун юлюшюгюз,
Эркин болсун билишигиз.*

*Жашауугъуз ариу болур,
Насыбыгъыз кюнден толур.
Окъугъанны келю базыкъ,
Окъумагъан болур жазыкъ.*

АҢАЧЫ ТЮЛКЮ

Бир айыу, балачыкларына аначы излей, агъачда кетип бара турганлай, бёруге тубегенди.

– Аппа, къайры бараса? – деп соргъанды бёрю.

– Балаларыма аначы излей барам, – дегенди айыу.

– Балаларынга аначы мен болайым, – дегенди бёрю.

– Жырлай а билемисе? – деп соргъанды айыу.

– Билмей а! Бек билеме! – дегенди бёрю.

– Жырлачы да, – дегенди айыу.

– У-у-у! У-у-у! – деп жырлагъанды бёрю.

– Угъай, сен балаларыма аначы болаллыкъ туйюлсе, асыры созуп жырлайса, – деп, айыу агъачны кетип бара, аллына къоян чыкъгъанды.

– Аппа, къайры бараса? – деп соргъанды къоян.

– Балаларыма аначы излей барам, – дегенди айыу.

– Балаларынга аначы мен болайым, – дегенди къоян.

– Жырлай а билемисе? – дегенди айыу.

– Айхайда билеме! – дегенди къоян.

– Бир жырлачы да! – дегенди айыу.

– Пий-пий, пий-пий, пий-пий, – деп жырлагъанды къоян.

– Угъай, сен балаларыма аначы болаллыкъ туйюлсе, асыры тынч жырлайса, – деп, айыу жолуна кетип бара, тюлкюге тубегенди.

– Аппа, къайры бараса? – деп соргъанды тюлкую.

– Балаларыма аначы излей барам, – дегенди айыу.

– Балаларынга аначы мен болайым, – дегенди тюлкую.

– Жырлай а билемисе? – деп соргъанды айыу.

– Нек билмейме? Билеме! – деп махтанганды тюлкую, – агъачда менден сора жырлай билген да жокъду...

– Бир жырлачы да, – дегенди айыу.

– Хуболчукъ, мамурашчыкъ

Бир да алапат жашчыкъ,

Лай-лай-лай, лай-лай дейим,

Санга бёлляу этейим, – деп жырлагъанды тюлкуючюк.

– Хау, сен балачыкъларыма алапат аначы боллукъса! – деп, айыу тюлкуюню куркасына алып келгенди.

Эрттен бла айыу уугъа кетгенди, тюлкую уа мамурашчыкъла бла къалгъанды. Алай тюлкуюню къайгысы

ала туююл эдиле. Ол, айыуну бал таракълары ашай, тапчанда сыртындан тюшюп тургъан болмаса, жыр айтханны къой, хуболчукълагъа къол-бет жуудурмагъанды, аш да ашатмагъанды.

– Балаларыма иги къараялдыңмы? – деп соргъанды айыу, уудан келип.

– Хау, – дегенди тюлкую. – Бек иги къарагъанма!

Айыу асыры арыгъандан, жерине жатып къалгъанды. Эрттенликде уа уугъа кетгенди. Тюлкую биягы, тапчаннга сыртындан тюшюп, хуболчукъла къайгылы болмагъанды.

Айыу ингирде арып келсе, балалары ачдан жилий тура эдиле.

– Сен, аш юйюме къутулуп, балаларымы уа ачдан къыра тураса да! – деп, айыу тюлкуюге чапханды.

Тюлкую къачып къутулгъан эди ансы, айыу ол хыйлачы тюлкуюню омакъ къуйрукъчугъун юзюп аллыкъ эди.

Тюзлюккю ёкюлю

Халкыбызны белгили уланларындан бири Шаханланы Абайны жашы Басиятды. Быйыл Басият туугъанлы 140 жыл болады.

Басият гитчеликден Россейни эм иги окъуу юйлеринде билим алганды. Ол окъугъан кадет школда, артиллерия училищеде патчахны юйюрюню сабийлери да билим алгандыла. Ызы бла Басият, Санкт-Петербург шахарда бийик билим алып, ёкюл болуп ишлегенди. Ол кёп адамгъа ёкюллюк этип, палахдан башларын сакълагъанды.

Ёкюллюк иши Басиятны биттеу да Кавказгъа белгили этгенди. Дагъыда аны атын белгили этген аны жазмагъа усталыгъы болганды. Жыйырма жыллыгъындан башлап, Басият малкъар эм башха кавказ халкъланы юсюнден кёп алакат статья басмалагъанды. Аны бир хапарчыгъын, сабийле, сиз да жаратырыкъ болурсуз. Мында чам да, мудахлыкъ да бардыла.

«Мен сизни бир кере элге баргъанымда эшитген бир ушакъ бла шагъырей этерге сюеме.

Межгит къатында ташла юсюнде эки жашчыкъ олтура эдиле. Таматаны мен таный эдим. Ол узун бойлу, арыкъсуу онбешжыллыкъ жаш элде

бай кишини уланы эди. Ол гимназияда окъугъанлы 4 жыл бола эди, кеси да жай сайын каникуллагъа элге келе эди. Аны аты Ибрагим эди.

Башхасы эки жылгъа гитче эди нёгеринден. Жыртылгъан чепкени, тешикли бёркю, белинде да бел бауу жокъ – бу ышанла аны

жарлылыгындан хапар айта эдиле. Кертиси бла кыйын эди гитче Кючюкню жашауу! Алай ол аны ючюн уллу жарсымай эди. Шендю уа ол, юйде излегенлерин биле турганлай, сабыр олтуруп, жюлгюшчюк бла таякчыкыны жона эди.

– Сора сен ол тиширыуну юйюнде кепмю жашадынг? – деген ауазны эшитдим.

– Угъай, – деди Ибрагим. – Ол оруслу кыатынны юйюнде мен жаланда юч ай жашаган эдим. Атам мени ары келтирип, орусча айтды: «Энди, Ибрагим, мен кетеме, сен а кесинги тап жюрют, бу тиширыуну айтханын эт». Кесибизча уа дагыда кыошду: «Сакъ бол, тонгуз эт ашаргъа юйренме».

Жашчыкыла харх этип кюлдюле.

– Хау, игиди сени жашауунг, – деп, терк-терк селешип тебиреди Кючюк. – Атанг да сау, ырысхыгыыз кеп. Бусагыатда сен кыйда эсе да окъуйса, юч жылдан сен офицер болуп кыйтырса, хар ким сени ызынгдан айланырла, кыартла биргелерине олтуртурла. Мен а, болганымча, байгыушлай, сюрюучюлей кыалырма. Школгъа уа жаланда байланымы аладыла?

– Нек айтаса алай? Хар кимни да аладыла.

– Угъай, – деп, мудах ауаз бла айтды Кючюк, – мени аллыкъ тыйюл эдиле. Кересе, мени тыйишли чепкеним да жокъду, келегим, беркюм да жыртылып, чабырларым да ол-

тансыз. Окъуган да анда кыйын болур, анда хар ким да орусча селешеди. Хо бир да, мен болалмам...

– Ибрагим, – деп чакыырды жашчык мудах ауаз бла, негери элгенген окъуна этди.

– Не, Кючюк?

– Сен бизни унутурукъса.

– Кыалай унутурма?

– Али Тусуев унутханча, Ахмат Касоев унутханча. Сен не офицер, не доктор болурса анда. Кеп ахча алып башларса, ким биледи, полковник окъуна болурса. Сора нек келирге кыалганса да бизге? Биз жарлылабыз, кирли жашайбыз. Кыыш бизде сууукъду, жауун жауса, от жагъа суудан толады. Ма сени атанг байды, оруслула бла тенглик жюрютеди, алай ол да бизнича жашайды. Сен а алай жашаяллыкъмыса да? Мен оруслуланы юйлеринде кеп кере болганма, кыалай жашаганларын кергенме. Аланы жашаулары игиди, юйлерини поллары, печылер бар, жылы, кирсиз. Угъай, санга мында жашаргъа жарамаз, – деп кыошду ол таукел. – Болсада, сен бизни атып кыйма. Ишлер жеринги жууугъуракъда изле. Жууукъларынг санга бара турурла, мен да барып керюрге сени. Темирболат шахарда кыатлы юйле бардыла, аланы башында, тубюнде да адамла айланадыла дей эди. Аны бир керюрге эди...»

БИТТИРЛАНЫ Тамара

ЭМЕГЕНЛЕНИ НАРТ ЮСЮНЕ ТЮЙЮШЛЕРИ

Эмегенле бир онсегиз бола элле,
Нартдан кеп да кьолай элле.
«Ай, сени уа, нарт кьябын!» – деп марай элле.
«Арт кьябын», – деп кьярай элле...

Нарт да ташны алгъан кибик,
Инбашына салгъан кибик,
Ат да башын иерег а,
Нарт да ташха тиерег а...

– Ы, маржа, терк атчы! – делле,
Эмегенле ач эдиле.

– Энни, – деди, – нарт кьябынны,
Тарт-соз этмей, арт кьябынны,
Алгъа мен бир жутайым да,
Бир кесекни тутайым да,
Сора сиз да жутарсыз, – деп, –
Сора сиз да тутарсыз, – деп,
Бир эмеген алай-алай айтды, дейди,
Беклеме уа аты эди.

Желбыдыр а айтды, дейди:
– Аман тюш а кёрмейсе! – деп, –
Аман тюш а кёрмейсе!.. – деп. –
– Сен тут да той, биз а?! – деди. –
– Сен жут да кьой, биз а?! – деди.
Артдан, алдан кьыза элле.
– Угъай! – делле.
– Огъай! – делле,

Къамичи да бизнид! – делле. –
Жамычы да бизнид! – делле. –
Нарт да бизни болур! – делле. –
Ат да бизни болур! – делле.

Бири айтды: – Тутайых да,
Кезиу-кезиу зутайых! – деп, –
Бири айтды: – Кена!.. – деди.
Бири айтды: – Сен а!.. – деди.
Беклеме да къыза эди,
Кеси кесин буза эди:
– Къамичи да, жамычы да,
Ат да, нарт да менид! – деб а.
Желбыдыр да: – Сен ит!.. – деб а...

Таш да башха тийди, дейди.
Баш да ташха тийди, дейди.
Таш ийиси чыкъды, дейди.
Баш мийиси чыкъды, дейди.
– Уялыгъыз Нарт немеден! –
– Деди, дейди Къарт эмеген. –
Атып да бир бошасын, – деп, –
Сизни кюе ашасын! – деп. –
Ай, была, бу адам затла,
Болуучулла аман затла.
Къоюгъуз! – деп тилей эди.
Ай, бу бир зат биле эди!..

ОКЪ ЖИЛЯН

Керти хапар

Жол тау этеги бла бара эди. Жасы гыйы ташла, азык салыргъа ишленген тапкалча, жол жанында созуладыла. Ма аллай тапканы бири кьаты бла озуп бара эследим – артыкъ базыкъ болмагъан, кёксюлдюм жиян, кьалашча чулгъанып, манга аралып тургъанын. Кьолумда сегиз тасмадан эшилген кьамичим барды. Жиянны кьоркьютуп, тапкадан кьыстар акьылда, кьамичини аны таба силдеп, кьайиш учу бла хауада герох атылгъан таууш этдирдим. Жиян жеринден тепмеди. «Сен ким бла ойнайса?!» – дегенча, башын ёргерек кётюрюп, манга кьайырылып тохтады. «Да сени уа башха тюрлю сагъышларынг бар кёреме да!» – деп, атымы тапкагъа жууукълашдыра келип, жиянны кьамичи бла сермерге ийилдим. Тынгылы жеталмадым. Кьамичи учу жияннга учхара тийип, тапканы букъусун хауагъа кётюрдю. Жиян, кёзню жумуп ачхынчы, тапкадан думп болду. Кьайры киргенин кёралмадым. Атны тохтатып, тапканы юсюне, кьабыргъаларына да тынгылы кьараргъа кюрешдим – жокъ. Жангы бишген хычынлача кьызарып, бир бири юсюне сайланган гыйы ташланы кьайсыларыны орталарына кирген болур эди, – жиян менден кьутулду. Жолума атландым...

Экинчи кюн, элде жумушуму тамамлап, жол азыкчыгъымы, жууулгъан кийимлерими да кьанжыгъагъа кьысып, ызыма айландым.

Атымы бирде жоргъалата, бирде тёртгюллете, тюш кезиулеге биягъы тапканы кьатлары бла озуп тебиредим. Тюненеги жиян эсиме тюшдю. «Тахтада олтургъан патчахча, биягъы жеринде олтура эсе, саламлаша кетейим», – дей, ичимден хыликка эте, узакъдан окъуна таш тапкалагъа кьарай келеме. Кёрюнмейди. Жюрюшюмю тюрлендирмей, тапканы кьаты бла озуп тебиредим. Ат неден эсе да юркюп, жолну бирси жанына секирди. Иерден чартлап кетерге аздан кьалып, артха кьаймишдим. Ол халымда эследим – сыртлыкъдан бир чыбыкъ юсюбюзге сызылгъанын. Мен, атымы жюгенин тартып, иериме тынгылы да олтургъунчу, чыбыкъ, садакъ окъча учуп келип, иер кьашха чанчылды да, экинчи кьыйыры бла хауада силкине, мени кьолларымы, кёкюрегими тую, энишге ийилсе уа, атны боюнун, жапхакъларын кьыздыра башлады. Ангыладым бизни бла «кьылыч оюн» эте тургъан, чыбыкъ угъай, кёксюлдюм жиянны кьуйругъу болгъанын. Билмейме башы кьайры бегитилгенин. Баям, иер кьашны агъачына неда иер бла сахтиянны ортасына терен кирип, башын чыгъаралмай силкине болур эди, ыргъакъгъа илиннген чабакъча, ат бла мени кьуйругъу бла туююп.

Иерим, жумушакъ кёпчеклери бла, алгъыннгы устала ишлеген кьазах иерди. Кеси да кьара сахтиян бла омакъ сырылып.

Мен а адетли жунчугъанма.

«Бусагъат, башын ычхындыргъанлай, сермерикди!» – деген сагъышха киргенме. Кесими къапдырмай къалай къутулургъа уа билмейме. Тап, къапхан эсе да, алыкъа санымда ачыгъан жерими сезмейме. Атым да тепсейди тюбюмде, кесин тыйдырмай, боюнун, жапхакъларын къыздыра тургъан «къамичиден» къутулур муратда. Ол да сезе болур эди, аны тые тургъан мени къамичим болмагъанын.

Жилян, чулгъаннганын-булгъаннганын да къоюп, битеу узунлугъун мени бет аллымда ёрге сюеп, сын къатдырды да, жан ала тургъанча, эки кере къалтырап, ауурлугъун энишге салындырды. Баям, башын бегитген жеринден чыгъаргъан болур эди, салынып кёп турмады. Атны кёкюреги бла учхалап, жерге тюшдю. Жерге жетгени бла кётюрюлгени тенг бола. Алгъа, ёрге къысха-къысха секирди да, башлады хауагъа кётюрюлюп... биз барыр жанына къачап, къачып угъай – учуп. Алыкъа, кесин тыйдырмай, жюген бла жагъалаша тургъан ат, мен жилянны

ызындан къууарыкъмы сунду огъесе бу огъурсуз тапкаланы къатындан теркирек къутулайым депми келди акъылына, башлады жолну ортасын алып, жилянны ызындан жортуп. Алайсыз да: къайсыбызны къапхан болур деген къоркъуу башымы алып тургъанлай: «Энди уа къайры атылып барады бу сылхыр хайыуан, ажалны ызындан къуууп?!» – деп, кючюмден келгенича тартдым жюгенни артха.

Тохтады, бурун тешиклеринден тютюню кёкге чыгъа, кесин суууталмай, пырх-чырх эте.

Атдан тюшюп, жюгенни къолумдан жибермей, тегерекке атлап кёрдюм. Санларымда ачитхан жерим барды деп билалмадым. Атны боюнуна, бутларына да тынгылы къараргъа кюрешдим, жилян къапхан ыз кёрмедим. Иер къашны сахтиянында эследим бармакъ сыйынырча тегерек тешикни...

1956 жыл, Къазахстан.
Биринчи кере басмаланады

Нюрчюкле

Бу сиз кѳрген кызычыкыла бла жашчыкы суратха тюшерге бек суюдиле. Бютюнда кызычыкыла ариу жыйрыкчыкыла да кийип, омакчыкыла болургыа хар кюнден да хазырдыла. Алгыаракыда аланы барысыны да сабий тюкенледен бирини коллекциясын кѳргюзтюр онлары болганды. Азат, Дениза, Айна, Аника эм Мила алыкын гитчечикле болганлыкыгыа, суратчыны айтханын кереклисича толтуруп, аперимлик тапхандыла.

Сиз а, багыалы сабийчикле, суратха тюшерге суююучюмюсюз? Жазыгыыз бизге аны юсюнден. Ким биледи, журналыбызны келир номерлерини биринде сизни суратларыгыыз да чыгыарла.

Тодош БРОНТОЙ,
Алтайны халкы поэти

КЪЫЗМЫ ТУУДУ?

Кызымы тууду, улму?
Бийми тууду, кыулму?
– Бийди, бийди, бийди,
Тауушлукы сабийди!
Кѳз тиймесин,
Сѳз тиймесин,
Тауушлукы сабийди!

Текуиланы Айна,
4 жыл, Чалычыкы шахар

Шауаланы Дениза,
4 жыл, Кызыл жол

Сарбашланы Мила,
3 жыл, Чалчык сахар

Башийланы Аника,
3 жыл, Хасанья эл

Тодош БРОНТОЙ,
Алтайны халкь поэти

ЖАШМЫ ТУУДУ?

- Жашмы тууду?
- Къызды,
Кёкдеги жулдузду!
- Къызмы тууду?
- Жашды!
- Тулпаргъа ушашды!
- Къызмы, жашмы, улму?
- Къыз да, жаш да, ул да!
- Ол да, ол да, ол да!...

Бу бетни ТАППАСХАНЛАНЫ Аминат
жарашдыргъанды

Башийланы Азат,
1,7 жыл, Хасанья эл

СЕМЕНПАНЫ Азрет,
Къарачайны халкъ поэти

Бир жашчыкъ

Ой, бир жашчыкъ, бир жашчыкъ!
Бир жашчыкъда – бир башчыкъ.

Ол башчыкъда – тёппечик,
Арты чунгур желкечик.

Аллы – сыйдам тулучукъ,
Кеси – ата улчукъ!

Туруп тургъан – мангылай,
Жашчыкъ – сёзчюк ангылай.

Ёсюп тургъан къашчыкъла.
Туусун быллай жашчыкъла!

Кёре тургъан – кёзчюкле,
Айта тургъан сёзчюкле.

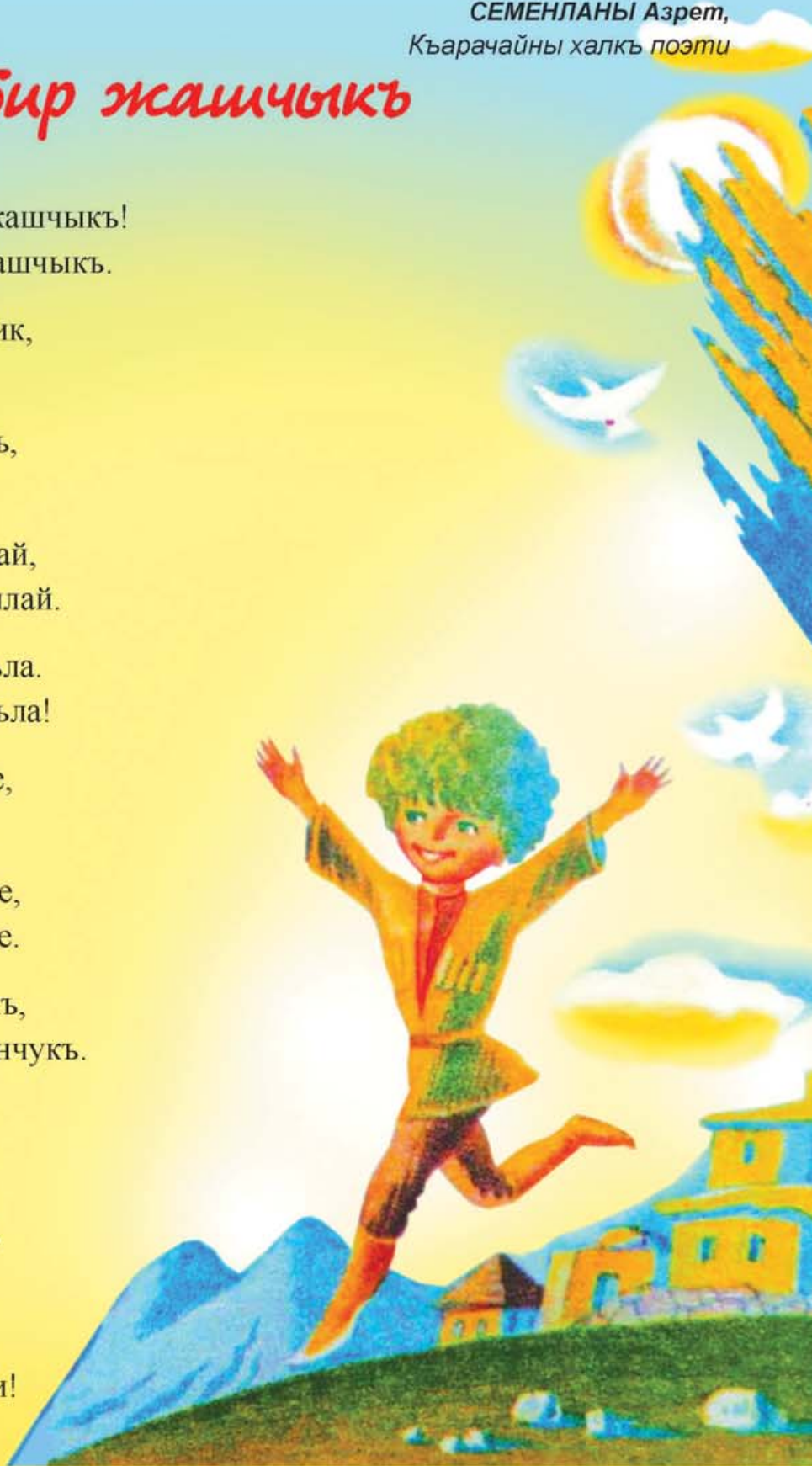
Къагъа тургъан кирпичке,
Алгъа тургъан бир тюкле.

Солуй тургъан бурунчукъ,
Жашчыкъ – алтын журунчукъ.

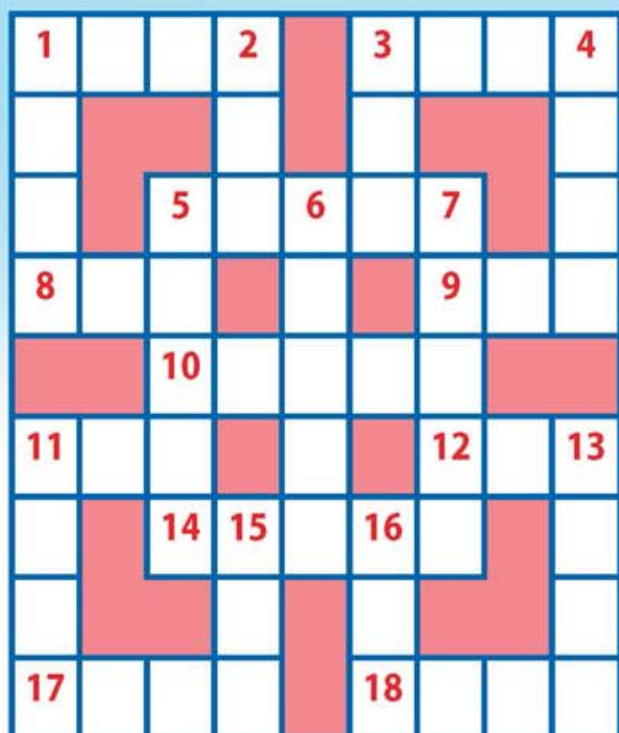
Айта тургъан ауузчукъ,
Эте ариу тауушчукъ.

Ауузчукъда – тишчикле,
Жашчыкъ эте ишчикле.

Тишге тийген тилчиги,
Хар жашчыкъда бирчиги!

СЁЗБЕР

ЭНИНЕ: 1. Жохар жаллы къаллай атым? 3. Нартла, жортуулгъа атлана туруп, биргелерине не ала эдиле? 5. Нарт Бёдене не зат тута эди? 8. Шишлик да, тишлик да туююл эсе да, аллайды. 9. Сабий кесин аны бла булжутур. 10. Уруучи чибин. 11. Не тенгли хайыры да жокъ, не тенгли хатасы да жокъ? 12. Кырдыкны ол да жибитир. 14. Арсланны да жыгъар. 17. Жети кюнден бир толур. 18. Эки харбыз сыйынмаз.

ЁРЕСИНЕ: 1. Къар тамычы. 2. Ол журт сатылмайды. 3. Ол тилден багъалы жокъду. 4. Бир жылгъа аны териси да чыдайды. 5. Баласына «чиммакъчыгъым» дей эди. 6. Аллай къазан да болады, шай да болады. 7. Ол кёп болса, къой мурдар болур. 11. Тауукъ тюшю – ол бюртюк. 13. Темир. 15. Аякъ кийим. 16. Кечеги къанатлы.

1-чи санында (2019) басмаланган СЁЗБЕРНИ ЖАУАБЫ

ЭНИНЕ: 2. Таула. 4. Таша. 5. Хапу. 6. Жасаныр. 9. Той. 10. Сом. 11. Желпек. 13. Булбул. 14. Ырысхы. 16. Жюк. 17. Ызы. 19. Ийнар. 22. Жарыкъ. 23. Чаука. 24. Умут. 25. Сууап. 26. Ариу.

ЁРЕСИНЕ: 1. Хауа. 2. Ташла. 3. Ауазы. 7. Сюймеклик. 8. Насыплыны. 12. Ас. 15. Къанауат. 16. Жырчы. 18. Сыртынга. 20. Къуйругъу. 21. Балтасы. 22. Жети.

Мустафаланы А.

Ежемесячный литературно-художественный журнал для детей

«НЮР» («Свет») № 2-2019 г.

Выходит с января 1982 года
На балкарском языке

Учредитель:
Государственное казённое учреждение Кабардино-Балкарской Республики «КБР-Медиа»

И.о. главного редактора
А. А. САБАНЧЕВА

Редколлегия:
А. БЕГНОВ
М. БЕШПАНОВ
Т. БИТТИРОВА
Ж. ГУЗЕВ
Ф. МАМАЕВА
А. МИШАЕВА
М. ОЛЬМЕЗОВ

Оформление
Н. АККИЗОВОЙ

Компьютерный набор и вёрстка
А. МИЗНЕВОЙ

Журнал зарегистрирован
Управлением Федеральной службы по надзору в сфере связи, информационных технологий и массовых коммуникаций по Кабардино-Балкарской Республике
Рег. ПИ № ТУ07-00124 от 11.01.2018 г.

Сдано в набор 10.01.2019
Подписано в печать 05.02.2019 г.
Выход в свет 28.02.2019 г.
Формат 60x90 1/8
Бумага мелованная
Гарнитура литературная
Уч.-изд. л. 2,7
Тираж 1530 экз.
Заказ № 247
Индекс 73908

Стоимость одного номера по подписке через ФГУП «Почта Россия» – 14,63 руб.; за 6 месяцев – 87,78 руб.
Адрес редакции: 360017, г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
Тел.: 42-37-27; 42-14-19.
aripa.sabanchieva@mail.ru

Адрес издателя: 360017 г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
ГКУ «КБР-Медиа»,
Дом печати.

Отпечатано в типографии ООО «Тетраграф»
360000, КБР, г. Нальчик, пр. Ленина, 33

Отпечатано в полном соответствии с качеством предоставленного электронного оригинал-макета.

Непеланы Алима

Бёзюланы Белла

Улбашланы Сабина